

Stín na kolejích

Pacifik

1. Vlak se řítí, světla svítí mlhou, černou tmou,
někdo zvednul návěstí, šraňkama nejde hnout,
v kupé v třetím vagónu si sednul teď můj stín,
přímo, lásko, vedle tebe, co teď bude s ním?

R: Stát, stát,
na kolejích totiž leží místo mě dneska můj stín.

2. Nádražáckou uniformu teď na sebe dám,
všechny zvuky týhle trati zapomenout mám,
s rozsvícenou lucernou vybíhám z domku ven,
dejchám, běžím po kolejích, vlak se řítí sem.

R:

*: Jak pelyněk láska zhořkla mi,
chutnala jak na jazyku blín,
žádnou lítost jsi neznala,
tak proč bys litovala stín?
Záchrannou brzdou jsi neuměla hnout,
já blázen do tvých očí jsem korábem chtěl plout,
jenže to nebyl přístav, ale moře bouřlivé,
nakonec můj stín k tomu řekl své.

R:

*:

3. Probouzím se z toho šoku, na čele mám pot,
vstávám, koukám do zahrady, kdo přelezá plot,
schoval se mi mezi dříví kousek za kůlnou,
podobal se mému stínu, který bloudí tmou.

R: + na kolejích totiž leží místo mě dneska můj stín ...